

da, at Foreningen har indrettet sine Kælderlokaler paa en meget hensigtsmæssig Maade til Opbevaring af de Kufferter, som Soldaterne have. Vi vide jo, at naar de unge Mænd blive Soldater, møde de saa godt som alle med en Kuffert, hvori de have deres private Tøj og forskellige Ting, som de gerne ville have med. Naar de blive indkvarterede paa Kaserner, bliver der anvist dem der et Rum, hvor de kunne have deres daglige Sager, deres Brød og Fetalje og de Smaarekvisitter, som de skulle bruge, og af og til gaa de saa hen og tager en eller anden Ting i deres Kufferter. Foreningen har nu bygget sine Kælderlejligheder saaledes, at Soldaterne der kunne sætte deres Kufferter i massevis paa dertil anbragte Hylder eller lignende Anstalter, og de kunne saa i deres Fritid faa Adgang til deres Kufferter. Derved er der gjort Soldaterne en stor Tjeneste. Paa denne Maade har Foreningen altsaa i den Hensigt at hjælpe Soldaterne paa bedste Maade bygget sine Kælderlejligheder, og der er altsaa 6—700 Soldater, som have benyttet disse Rum til Opbevaring af deres Ejendele. Det ny Soldaterhjem indtager et Fladerum af 1,600 Kv.-Alen og bestaar af 4 Lokaler i Stueetagen. Naar man kommer ind i disse Lokaler, vil man finde, at de ere lyse, venlige og luftige. I disse Lokaler er der fremlagt Papir, Blæk og Penne, og enhver Soldat kan, uden at det koster ham en eneste Øre, tage Papir og andre Skrivematerialer og benytte dem efter Forgødtbefindende, jeg tror, at de give 1 Kr. for at faa Lov til i hele deres Soldatertid at have deres Tøj i Kælderlejligheden, men for at gaa ind paa selve Soldaterhjemmet og benytte Skrivematerialerne give de ingen Verdens Ting. De have dernæst Lov til at opholde sig i Lokalerne, hvor der er fremlagt Blade, og der bliver ikke spurgt, om de høre til den ene Trosbekendelse eller den anden. Enhver, der er iført Soldatertøj, har Lov til at gaa derind, opholde sig der og nyde alle de Gøder, som kunne nydes der. Ved Siden deraf er der ganske vist et Forsamlingslokale, hvor der af og til holdes Møder med religiøse eller kristelige Foredrag, men det er der dog ingen Ulykke i. Hvem der vil, kan gaa derover og høre derpaa, men hvem der ikke vil, er lige velkomne for det. Det er altsaa en fuldstændig fri Sag at benytte Soldaterhjemmet og en fri Sag at høre disse religiøse Foredrag eller ej. Denne Fremstilling har jeg ikke alene fra de Folk, som staa for Hjemmet — det er

et Par yngre Mænd, som for Resten der udføre en meget opofrende Gerning — men jeg har ogsaa spurgt Soldaterne selv, om de nu ogsaa virkelig kunne gaa der ind i Fred og benytte Lokalerne uden at blive antastede eller plagede, og de have svaret: Ja, ville vi gaa ind og overvære deres kristelige Møder, kunne vi gøre det, og ville vi ikke, kunne vi naturligvis lade være. Til Hjemmets Indretning er der medgaaet ikke mindre end 60,000 Kr., og hele Bygningen har kostet 700,000 Kr. Foreningen lønner 2 Mænd for at lede denne Virksomhed, og der paaføres Foreningen hvert Aar en Driftsudgift af omtrent 6,000 Kr. Der findes endnu et Soldaterhjem i Kjøbenhavn, og dette have vi fra Statens Side støttet med 800 Kr. aarlig. Nu kommer altsaa denne Forening og siger, om den ikke maa faa Lov til ogsaa at faa en Understøttelse til sit Soldaterhjem. Det er en bekendt Sag, at Kjøbenhavn mere end nogen anden By er en Garnisonsby. Derfor kunne vi godt forstaa, naar vi se hen til de store Terrainforhold, at der, fordi de have et Soldaterhjem et andet Sted i Byen, godt kan være et til. De have da henvendt sig til Krigsministeriet om Understøttelse til det ny Soldaterhjem, men Krigsministeren har den 4de September i Fjor svaret, at den kunde han ikke give, han maatte meget beklage, at han savnede de fornødne Midler. Dette Svar vidner tydelig om, at Krigsministeren er velvillig stemt over for Sagen og blot savner de tilstrækkelige Midler. Derfor have de 14 Medlemmer af Finansudvalget ment, at da vi holde paa den religiøse Frihed og skulle være neutrale og lade al Religion være en Privatsag kunne vi ikke andet end anbefale denne Sag. Vi anse det for at være en god Sag, og vi blande os ikke i det teologiske Spørgsmaal. Det forekommer mig, at det slet ikke foreligger her. Efter Krigsministerens Skrivelse maa vi, som sagt, forudsætte, at han vil være villig til at støtte dette andet Soldaterhjem her i Kjøbenhavn. Hermed skal jeg anbefale baade det første Andragende fra den unge Mand, som fik sit Øje spoleret, og det sidste om Tilskud til Soldaterhjemmet i Gotersgade, uden at jeg, paa nogen Maade kan eller vil drage mig ind i den religiøse Side af Sagen. Jeg har ikke noget imod, at unge Mennesker komme ind paa et Sted, hvor der er Orden. Havde nogle af dem Lyst til at gaa ind og høre paa en Prædiken eller Tale i Lokalet ved Siden af, saa lad dem det, de ere jo konfirmerede og saa